

Folketingets Sundhedsudvalg

Folketingets Sundhedsudvalg har den 21. april 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 466 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jonas Dahl (SF).

Spørgsmål nr. 466:

”Ministeren bedes oversende en liste over de behandlinger, hvortil der kan søges om tilskud til behandling i andre EU-lande.”

Svar:

Jeg forstår det således, at spørgsmålet vedrører sygehusbehandling.

Efter gældende ret, jf. sundhedsloven og EF-retten, har patienter under bestemte betingelser ret til sygehusbehandling i udlandet/EU-/EØS-lande. Dette omfatter alle de behandlinger, som indgår i regionernes sygehusforpligtelse. Dette er bredt defineret og omfatter, hvad der på grundlag af den faglige udvikling må anses for gængs sygehusbehandling. I vurderingen af nye sygdomsbehandlinger indgår med betydelig vægt, om der er videnskabelig evidens for effekten. Det er en selvfølge, at en sådan vurdering støtter sig til foreliggende internationale videnskabelige resultater og vurderinger.

På grund af mængden af behandlinger i det danske sygehusvæsen og den stadige og hastige udvikling af nye behandlinger og behandlingstilbud, udarbejdes der ikke oversigter over hver enkelt behandling, der tilbydes i det danske sygehusvæsen. Det er mit indtryk, at andre EU-/EØS-lande heller ikke gør det.

Hvis en behandling er omfattet af sygehusforpligtelsen, er der i en række tilfælde mulighed for at få behandlingen udført i udlandet og betalt af hjemregionen. De nærmere regler om adgang til dækning af udgifter til sygehusbehandling i udlandet findes i forordning 1408/71 og i EU-retten, jf. EF-domstolens praksis, som vi i Danmark har omsat til lovgivning, jf. bekendtgørelse nr. 1065 af 6. november 2008 om ret til sygehusbehandling.

I vejledning om dækning af sygehusbehandling i andre EU-/EØS-lande, som kan læses på <http://www.sum.dk/sum/site.aspx?p=391&ArticleID=4704>, er reglerne nærmere beskrevet, herunder hvilke betingelser som skal være opfyldt, før patienter kan få en forhåndsgodkendelse.

Situationerne er følgende:

Hovedregel: Regionerne skal give forhåndsgodkendelse af dækning af patienters behandling i andre EU-/EØS-lande, hvis de ikke kan tilbyde behandling rettidigt eller inden for normale ventetider

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Dato: 17. juni 2009
Sags nr.: 0904970
Sagsbeh.:
SUMJVB/Sundhedspolitisk
kontor
Dok nr.: 56574

Hvis bopælsregionen ikke kan tilbyde patienten rettidig sygehusbehandling i forhold til patientens sygdom og situation på egne sygehuse, andre offentlige sygehuse, samarbejdssygehuse eller aftalesygehuse i forhold til patientens behandlingsbehov - eller tilbyde sygehusbehandling inden for normale ventetider - *skal* regionen give en forhåndsgodkendelse til behandling i andre EU/EØS-lande. Regionerne kan i øvrigt altid vælge at bruge udenlandske sygehuse til løsningen af deres sygehusopgaver.

Ud over denne hovedregel, som opfylder EU-rettens krav, har danske patienter i en række specielle tilfælde en *videregående* ret eller mulighed end efter hovedreglen til behandling i udlandet:

Regionerne *skal* under visse betingelser henvise patienter til behandling i udlandet ved en ventetid på mere end 1 måned (Adgangen hertil er dog suspenderet til og med 30. juni 2009)

En patient, der er henvist til sygehusbehandling, kan vælge at blive behandlet på et af de sygehuse, klinikker m.v. her i landet eller i udlandet, som regionsrådene har indgået aftale med, hvis bopælsregionen ikke inden for 1 måned efter, at henvisningen er modtaget, kan tilbyde behandling ved regionens egne sygehuse eller et af de i sygehusloven nævnte sygehuse, som regionen samarbejder med eller sædvanligvis benytter.

Bestemmelsen gælder ikke henvisning til organtransplantation, sterilisation, fertilitetsbehandling, herunder refertilisationsbehandling, høreapparatbehandling, kosmetisk operation, psykiatrisk behandling og andre behandlinger efter ministeren for sundhed og forebyggelses nærmere bestemmelse. Bestemmelsen gælder heller ikke henvisning til forskningsmæssig, eksperimentel eller alternativ behandling.

Regionerne *skal* under visse betingelser henvise patienter til højt specialiseret behandling i udlandet

Regionerne *skal* tilbyde en person henvisning til behandling i udlandet, hvis personen forinden har været undersøgt eller behandlet på en sygehusafdeling her i landet, der inden for det pågældende sygdomsområde betegner den højeste indenlandske specialkundskab, og personen af denne afdeling er indstillet til en nødvendig behandling på en nærmere angivet specialafdeling m.v. i udlandet, når denne behandling ikke kan ydes på et dansk sygehus.

Henvisningen skal forinden forelægges for Sundhedsstyrelsen til godkendelse. Forelæggelsen kan i hastende tilfælde ske mundtligt.

De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 1065 af 6. november 2008 om ret til sygehusbehandling, jf. § 21.

Regionerne *skal* under visse betingelser henvise patienter til behandling for livstruende kræftsygdomme m.v. i udlandet

Ved livstruende kræftsygdomme m.v. forstås alle kræftsygdomme, bortset fra knoglemarvstransplantation, og hudkræft som ikke er modermærkekræft, samt visse tilstande ved iskæmisk hjertesygdom.

Er bopælsregionen ikke i stand til at yde behandling på sine egne sygehuse inden for den fastsatte maksimale ventetid, skal regionen tilbyde patienten behandling på et sygehus i en anden region, et privat sygehus her i landet *eller et sygehus i udlandet*, som kan tilbyde behandlingen inden for den fastsatte maksimale ventetid.

Kan det ikke lade sig gøre, skal regionen tilbyde patienten henvisning til Sundhedsstyrelsen, der om muligt skal henvise patienten til behandling på et sygehus i en anden region, et privat sygehus her i landet *eller et sygehus i udlandet* inden for den fastsatte maksimale ventetid.

Kan det heller ikke lade sig gøre inden for den fastsatte maksimale ventetid, skal bopælsregionen yde et tilskud til behandling, hvis patienten selv kan finde et behandlingstilbud på privat sygehus her i landet *eller i udlandet*.

De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 1749 af 21. december 2006 om behandling af patienter med livstruende kræftsygdomme m.v.

Regionerne kan under visse betingelser henvise patienter til forskningsmæssig behandling i udlandet

Regionerne kan vælge at tilbyde en person henvisning til forskningsmæssig behandling i udlandet, hvis personen forinden har været undersøgt eller behandlet på sygehusafdeling her i landet med lands- eller landsdelsfunktion på det pågældende sygdomsområde, og personen af denne afdeling er indstillet til forskningsmæssig behandling på en nærmere angivet sygehusafdeling m.v. i udlandet, og relevant behandling ikke kan tilbydes på et dansk sygehus.

Den forskningsmæssige behandling skal opfylde kravene til almindeligt anerkendte videnskabelige forskning og foregå i samarbejde med et dansk sygehus.

De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 1065 af 6. november 2008 om ret til sygehusbehandling, jf. § 24.

Med venlig hilsen

Jakob Axel Nielsen / Jette Vind Blichfeldt